

VIAA: Digitaliseringsgolf 2

Draadspoel

Eindrapport
v.1.0 September 2016

Inhoud

I.	Inleiding.....	4
II.	Start van het project	6
2.1	Scope	6
2.2	Timing.....	6
III.	Resultaten van het project.....	7
3.1	Scope	7
3.2	Timing.....	7
IV.	Overzicht resultaten registratie en digitalisering.....	8
4.1	Resultaten van de registratie	9
4.1.1	Transport	9
4.1.2	Materiaal	9
4.1.3	Content Partners	10
4.1.4	Merk.....	11
4.1.5	Datum	11
4.1.6	Duur	12
4.1.7	Deterioratiefenomenen.....	13
4.2	Resultaten van de digitalisering	14
4.1.8	Het digitaliseringsproces	14
4.1.9	Duur	15
4.1.10	Afspeelsnelheid	15
4.1.11	Behandelingen.....	15
V.	Logistiek en Verpakking	16
5.1	Verpakking en barcodering	16
5.2	Transport	16
VI.	Conclusies en Lessons Learned	17
6.1	Registratie vs. digitalisering.....	17
6.1.1	Merk.....	17
6.1.2	Datum	17
6.1.3	Duur	18

6.1.4	Deterioratiefenomenen.....	19
6.1.5	Overige velden.....	19
6.2	Algemeen.....	20

I. Inleiding

Het Vlaams Instituut voor Archivering (VIAA) werd opgericht in december 2012. De eerste stap was het in kaart brengen van het audiovisueel materiaal in de collecties van een afgebakende kring partners. Dit waren de cultureel erfgoedinstellingen die gesubsidieerd worden binnen het Vlaams cultureel-erfgoeddecreet, de regionale omroepen en de openbare omroep. VIAA heeft daarop in 2013 samen met FARO en PACKED een globale inventaris opgemaakt van audiovisueel materiaal dat aanwezig was, door de inventarislijsten, ingevuld door de instellingen zelf, te verzamelen. Op basis van deze cijfers is beslist om te starten met een eerste digitalisering golf van 2 videoformaten (Betacam SP en U-matic) en 2 audioformaten (kwartduims audiotape en compact audiocassette).

In 2014 hebben VIAA en PACKED een tweede kring partners bevestigd: de stadsarchieven van de centrumsteden en de cultureel erfgoedinstellingen die erkend zijn binnen het Vlaams cultureel-erfgoeddecreet. Tegelijkertijd bereidde VIAA haar tweede Digitaliseringsgolf voor met 6 dragerformaten: VCR, open reel video, Betamax, Audio cd-r, wassen rol en **draadspoel**.

Fig. 1: Een draadspoel en zijn doosje van het merk Silverstone¹

Bij de aanbestedingsprocedure kwam het Franse LARHRA (*Laboratoire de Recherche Historique Rhône-Alpes*) als beste uit de bus voor de digitalisering van de draadspoel. Deze Service Provider (SP) stond ook in voor de digitalisering van de wassen rollen voor VIAA.

Bij de aanvang van het digitaliseringsproject werd uitgegaan van bepaalde cijfers en voorspellingen wat betreft scope, timing en budget. Deze cijfers waren vaak gebaseerd op schattingen omwille van

¹ <http://www.jiscdigitalmedia.ac.uk/infokit/audiovisual-digitisation/mechanical-recordings>

het ontbreken van absolute cijfers bij de Content Partners (CP). Tijdens het verloop van het project werd duidelijk dat de vooropgestelde cijfers qua aantal te digitaliseren dragers zouden wijzigen.

In dit rapport vindt u een bondige samenvatting van VIAA's digitaliseringsproject rond de draadspoelen, grotendeels gebaseerd op gegevens uit de registratie door de CP's en de digitalisering door de SP uit het registratiesysteem AMS, maar ook gestoeld op eigen ervaringen. We hebben ervoor geopteerd om in deze fase niet de CP's noch de SP uitgebreid te bevragen naar hun ervaringen bij dit traject, maar we houden dit voor een latere en meer globale evaluatie van Digitaliseringsgolf 2. Hier zal u dus enkel vaststellingen en vergelijkingen terugvinden van de registratie- en de digitaliseringsgegevens, gekoppeld aan de bevindingen van VIAA zelf.

II. Start van het project

2.1 Scope

De scope van het project werd op 30 augustus 2014 als volgt vastgelegd:

- We digitaliseren **50 draadspoelen** naar het digitaal bestandsformaat Lineair PCM / WAV
- Aangezien de duurtijd van de draadspoelen moeilijk te achterhalen is, werd er in de tender uitgegaan van een gemiddelde van 35 minuten per rol, dus in totaal ongeveer **30 uur**.
- Van **3 Content Partners** uit de cultureel erfgoedsector:
 - Letterenhuis
 - Ugent
 - KADOC

2.2 Timing

Als timing voor het project werd het volgende voorstel uitgewerkt:

- Registratie van 1 oktober tot 1 december 2014
- Digitalisering van 20 januari tot 1 juli 2015

III. Resultaten van het project

3.1 Scope

Er werden door de CP's 54 draadspoelen aangemeld voor digitalisering, maar er werden door LARHRA maar **53 draadspoelen** verwerkt. Er bleek 1 aangemelde draadspoel niet fysiek aanwezig te zijn geweest bij de controle van de batch na aankomst bij de SP, die werd verkeerdelijk geregistreerd door de CP.

Het aantal komt ongeveer overeen met het aantal dat werd vooropgesteld aan het begin van het project. Uiteindelijk kon 1 draadspoel niet gedigitaliseerd worden. Voor **52 draadspoelen** ontving VIAA een digitale file.

In de tender gingen we uit van een gemiddelde van 35 minuten per draadspoel, dat kwam op een geschatte 30 uur. De 54 geregistreerde draadspoelen vertegenwoordigen volgens de registratie in het totaal **51,5 uur**. In totaal is er **bijna 42,5 uur** gedigitaliseerd, dat getal ligt mooi tussen het aantal uur dat werd geschat in de tender en het aantal geregistreerde uur.

Door uitbreiding van VIAA's partnergroep in 2015 waren er uiteindelijk meer Content Partners die dit soort drager hadden liggen:

- KADOC
- Ugent
- Letterenhuis
- Stadsarchief Kortrijk
- Den AST (Stadsarchief Halle)

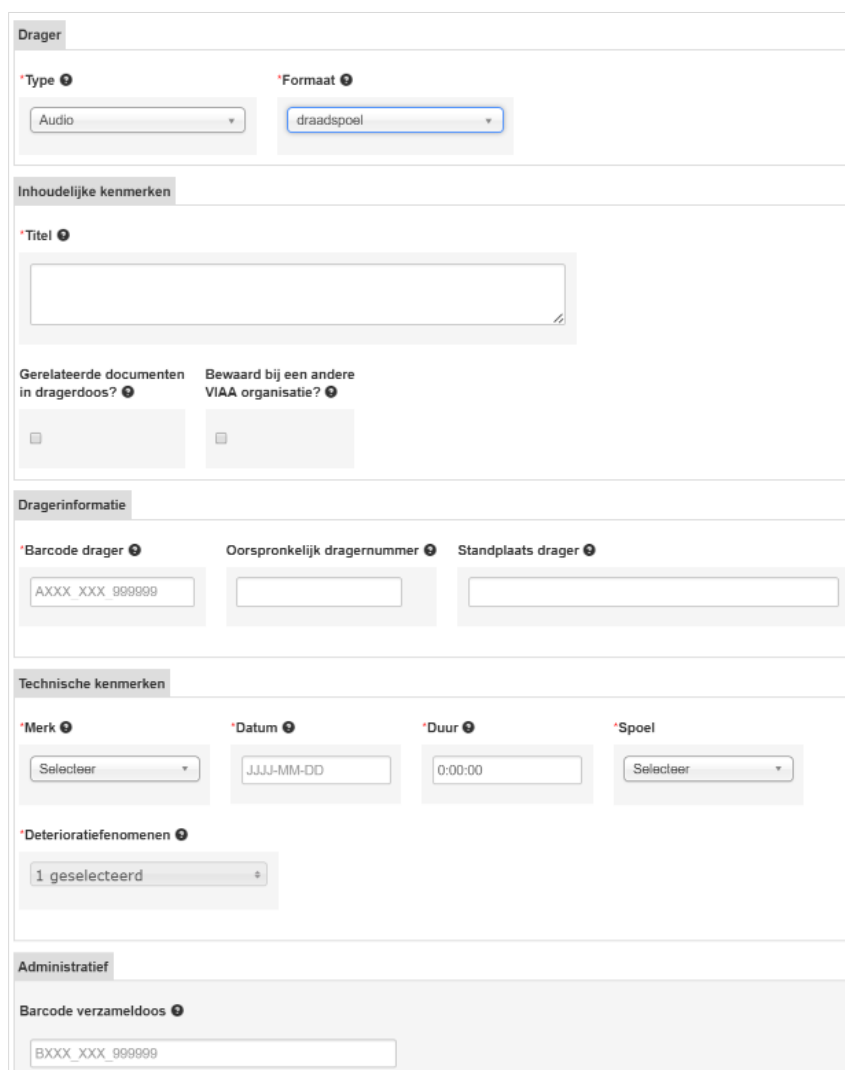
3.2 Timing

De effectieve registratie liep van **26 maart** tot **8 oktober 2015**. De eerste draadspoel werd geregistreerd door Stadsarchief Kortrijk, de laatste werd geregistreerd door Den AST. De digitalisering van de draadspoelen liep **van 23 november tot 4 december 2015**.

De digitalisering zelf vond uiteindelijk plaats in de tweede helft van 2015 in plaats van in de eerste helft. Dit had vooral te maken met het feit dat de aanbesteding in eerste instantie geen bevredigende offertes had opgeleverd. Toen er vervolgens werd overgeschakeld op een Onderhandelingsprocedure, leverde dit wel een geschikte offerte en een goede samenwerking op.

IV. Overzicht resultaten registratie en digitalisering

Tijdens de voorbereiding en de registratie werd metadata verzameld in het registratiesysteem AMS. Dit registratiesysteem werd op maat ontwikkeld voor VIAA door het Amerikaanse *AVPreserve*. De metadata die nodig was voor de digitalisering en het transport werd zelf ingegeven door de Content Partners. Hieronder wordt een overzicht gegeven van de belangrijkste bevindingen na afloop van het project. Zowel van de registratie door de Content Partner als van de digitalisering door de Service Provider.

The form is structured as follows:

- Drager**
 - *Type: Audio
 - *Formaat: draadspool
- Inhoudelijke kenmerken**
 - *Titel: [Empty text box]
 - Gerelateerde documenten in dragerdoos?:
 - Bewaard bij een andere VIAA organisatie?:
- Dragerinformatie**
 - *Barcode drager: AXXX XXX 999999
 - Oorspronkelijk dragernummer: [Empty text box]
 - Standplaats drager: [Empty text box]
- Technische kenmerken**
 - *Merk: Selecteer
 - *Datum: JJJJ-MM-DD
 - *Duur: 0:00:00
 - *Spoel: Selecteer
 - *Deterioratiefenomenen: 1 geselecteerd
- Administratief**
 - Barcode verzameldoos: BXXX XXX 999999

Fig. 2: het invulformulier voor de registratie van de draadspoolen in AMS

4.1 Resultaten van de registratie

Er werd door alle Content Partners samen gedurende **5 werkdagen** geregistreerd, en er waren **5 registratoren** aan het werk in AMS, waarvan 1 VIAA medewerker.

Om de registratie zo vlot mogelijk te laten verlopen, voorzag VIAA een gedetailleerde handleiding voor de Content Partners. Hierin stonden onder andere de verschillende kenmerken van een draadspoel beschreven, alsook een toelichting bij alle velden die in te vullen waren in AMS. Er werd ook aan de registratoren ter plaatse een opleiding gegeven door een VIAA-medewerker.

4.1.1 Transport

Omwille van het zeer lage aantal werden de draadspoelen door VIAA verzameld in 1 batch, die in één keer naar de Service Provider in Parijs werd getransporteerd.

De draadspoelen van één CP in een batch noemt VIAA een shipment of verzending. In één batch kunnen dus verschillende shipments of verzendingen zitten, en dus ook verschillende CP's betrokken zijn.

Het transport is als volgt in cijfers samen te vatten:

Batches	1
Shipments/verzendingen	5
Verpakkingsdozen	5
Transportbakken	3

Fig. 3: Aantallen batches, shipments, verpakkingsdozen en transportbakken in het project

4.1.2 Materiaal

Voor de verpakking en het transport van de draadspoelen werden geen dozen op maat gemaakt. We recycleerden dozen uit het Nieuws van de Grote Oorlog project, namelijk de Small dozen (290x 225x 150mm) – deze werden ook gebruikt voor de verpakking van de wassen rollen. Deze dozen waren nog in voorraad, hadden de juiste afmetingen, en er konden tot 40 draadspoelen in.

In tegenstelling tot eerdere projecten van VIAA werd er deze keer noch een barcode op de drager, noch op de dragerdoos geplakt, en dit omwille van de fragiliteit en de erfgoedwaarde van de drager en de doos. Er werd dus een barcodelabel bevestigd aan een elastiekje dat rond het doosje werd bevestigd met een stukje noppenfolie ertussen ter bescherming.

Ook de verpakkingsdozen werden voorzien van een barcode zodat er in elke stap van het proces snel nagegaan kon worden in welke doos een drager zich bevond. Voor de registratie werden in totaal gebruikt:

- **54 barcodes** voor de dragers, er werden er oorspronkelijk 60 besteld dus dat wijkt niet zoveel af van het aantal dat gebruikt is.
- **5 barcodes** voor de dozen, dit aantal komt overeen met hetgeen besteld werd bij aanvang van het project.
- **5 verpakkingsdozen**, deze dozen waren nog in voorraad van een eerder digitaliseringsproject.

4.1.3 Content Partners

Er werden draadspoelen van **5 verschillende Content Partners** geregistreerd in dit digitaliseringsproject.

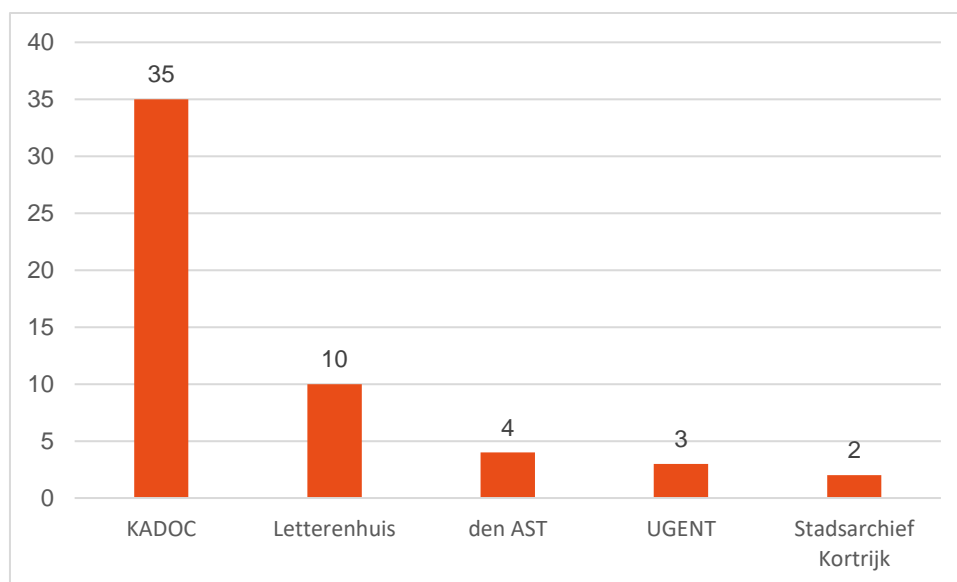

Fig. 4: de aantallen van de verschillende Content Partners in aflopende volgorde.

KADOC heeft het grootste aantal met 35 draadspoelen, Stadsarchief Kortrijk heeft het kleinste aantal met 2 stuks.

4.1.4 Merk

Het feit dat we weinig tot geen informatie hebben over het merk is omdat we in AMS werken met een vaste lijst merken die vooral toegespitst is op meer moderne dragertypes. In het geval dat het merk vermeld op de draadspoel niet in de lijst voorkwam, kon men kiezen voor de optie 'Andere' (42). Soms is het merk van de draadspoel ook gewoon niet aangeduid op het doosje, dan was het merk dus Onbekend (12). Dat levert de volgende verdeling op voor dit veld.

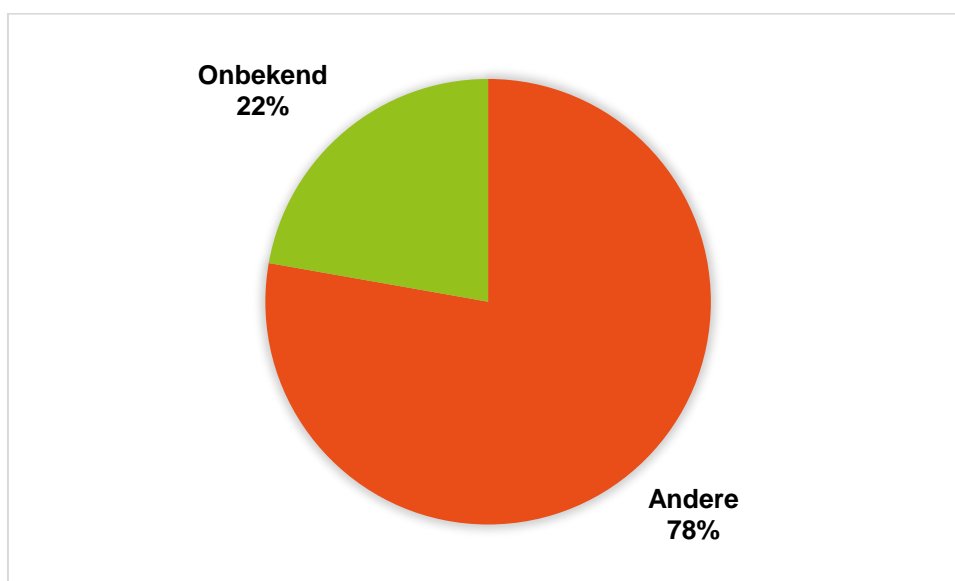

Fig. 5: taartdiagram met de ingevulde data voor het veld Merk

4.1.5 Datum

Om de ouderdom van de draadspoelen in te schatten, werd naar de 'productiedatum' gevraagd van de inhoud. Doordat de productiedatum van de draadspoelen soms moeilijk te achterhalen is, vroegen we om de dichtstbij liggende datum in te geven, hetgeen meestal de datum van opname

was. In totaal werden er 3 verschillende jaartallen genoteerd. 30 draadspoelen of 56% kregen een onbekende waarde voor het jaartal (xxxx).

Van de 24 resterende draadspoelen dateert de jongste uit 1961, de oudste uit 1948. De meeste van de gedateerde draadspoelen komen uit het jaar 1950. De hoogdagen van de draadspoel (hoewel reeds uitgevonden in 1898) duurden grosso modo van 1946 tot 1954, dus dat komt ongeveer overeen met de gedigitaliseerde collectie.

Slechts 5 van de 54 draadspoelen waren tot op de dag gedateerd.

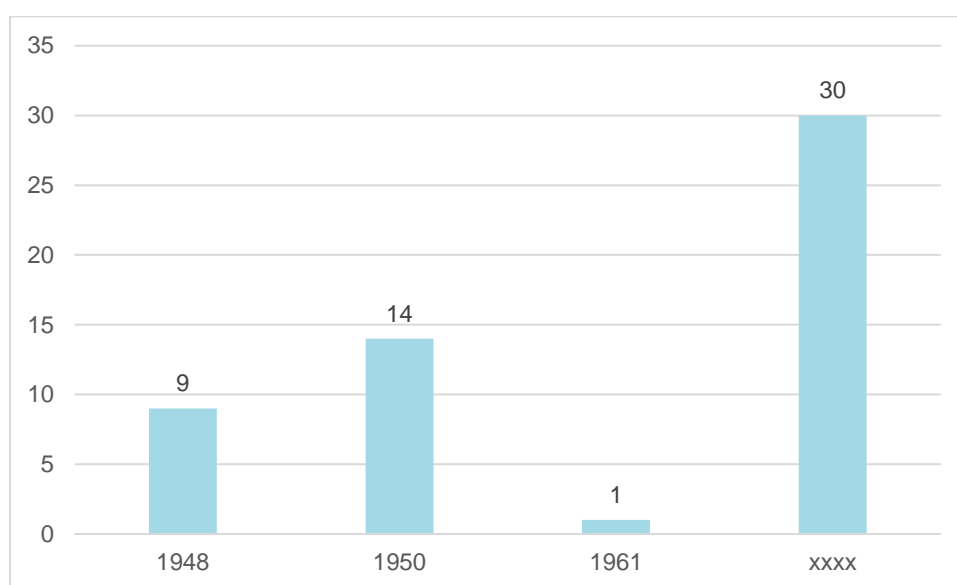

Fig. 6: de geregistreerde productiedatum van de inhoud van de draadspoelen per jaar

Deze statistiek heeft ook een inhoudelijke waarde en geeft dus een eerste indicatie in verband met de annotatie, als basis voor de toekomstige ontsluiting. Van meer dan de helft van de opnames is er zelfs geen jaar bekend en zullen archivariissen en collectiebeerhders dus volledig moeten trachten te dateren op basis van de inhoud en/of hun archiefcontext.

4.1.6 Duur

Er werd naar de duurtijd gevraagd van de draadspoelen. Een spoel kan, afhankelijk van de lengte van de draad, een duurtijd hebben van 15, 30 of 60 minuten (in sommige gevallen zelfs meerdere uren).

De kortst aangegeven duurtijd was 00:00:00, vermoedelijk omdat de registrator geen idee had hoe lang de draad was. De duurtijd die het meest werd aangeduid is 01:00:00 (51 keer), 00:15:00 werd 2 keer aangeduid.

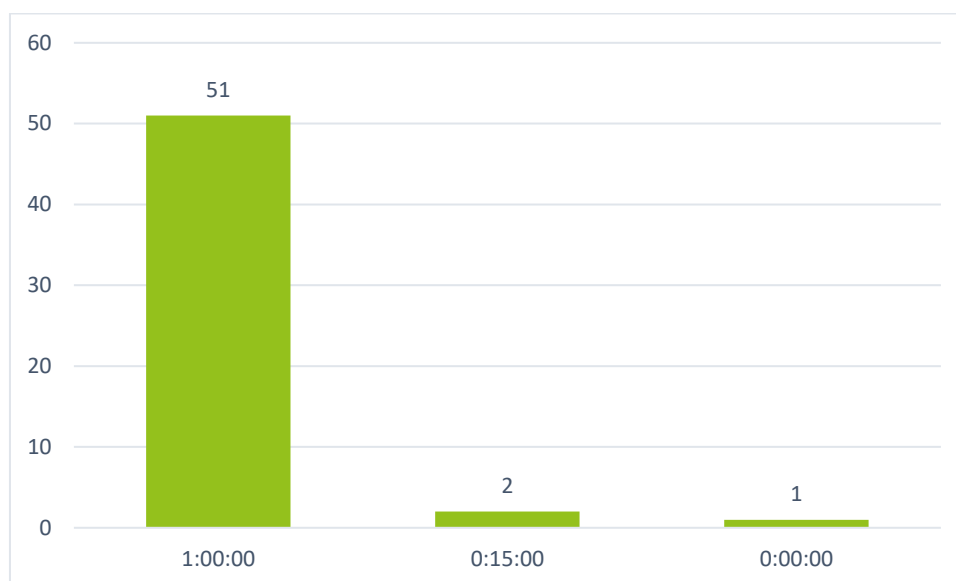

Fig. 7: de duurtijd van de geregistreerde dragers grafisch voorgesteld.

- De totale duurtijd van alle draadspoelen volgens de registratie is **51:30:00**
- De gemiddelde duurtijd van alle draadspoelen volgens de registratie is **00:57:13**

4.1.7 Deterioratiefenomenen

Er werd aan de Content Partners gevraagd om in AMS aan te geven of er bepaalde deterioratiefenomenen voorkwamen bij de draadspoelen. Ze konden kiezen uit een vaste lijst:

- Gebroken
- Verstregeld
- Roest
- Andere
- Geen

Er werd slechts bij **1 draadspoel** een deterioratiefenomeen aangeduid tijdens de registratie, nl. een **gebroken** draad.

De overige **53 draadspoelen** hadden volgens de Content Partners geen zichtbare deterioratiefenomenen.

4.2 Resultaten van de digitalisering

Er werd van de Service Provider gevraagd om bepaalde informatie over de draadspoelen te verzamelen voor, tijdens en na de digitalisering. Deze gegevens worden hieronder geanalyseerd.

4.1.8 Het digitaliseringsproces

De Service Provider, et *Laboratoire de Recherche Historique Rhône-Alpes (LARHRA)*, heeft een digitaliseringsdienst voor draadspoelen. Deze dienst bouwt op de kennis en ervaring van één van zijn medewerkers, Henri Chamoux. De digitalisering van dit medium werd gedaan volgens de aanbevelingen van IASA.² In het labo zijn drie verschillende gerestaureerde en geoptimaliseerde draadspoelers beschikbaar.

De lokalen in Parijs, waar de digitalisering plaatsvond, zijn uitgerust met een kluis waarin de spoelen bewaard worden tussen de digitaliseringssessies.

Het proces start bij het voorzichtig uitpakken van de draadspoelen, en het controleren van de kwaliteit van de draad zelf. Vervolgens wordt de juiste afspeelmachine gekozen.

De digitalisering gebeurt met professionele instrumenten zodoende een wav-bestand van 96kHz en 24bit te genereren met 2 mono signalen en een maximum peak level van -0,3 dB FS. Daarnaast wordt de metadata verzameld in een XML per drager, aangeleverd door VIAA. Er worden ook 1 tot 6 foto's gemaakt van elke draadspoel en zijn doosje (JPG files, 1600x2500 pixels minimum).

Voor de digitalisering werd gebruikt gemaakt van het toestel Magneto Fil, vervaardigd door PaToe.

Wat betreft beschadigde draadspoelen: slecht of verkeerd opgewonden draden kunnen snel breken. Het is bijna onmogelijk om een draad te vinden die zonder opwindprobleem kan afgespeeld worden. De zoektocht naar het einde van de draad kan bijgevolg lang duren (een draad kan makkelijk 1700 meter lang zijn). Draden die slechts gedeeltelijk konden afgespeeld worden, werden dus ook maar gedeeltelijk gedigitaliseerd.

² IASA Technical Committee, Guidelines on the Production and Preservation of Digital Audio Objects, ed. by Kevin Bradley. Second edition 2009. (= Standards, Recommended Practices and Strategies, IASA-TC 04).

4.1.9 Duur

Tijdens de digitalisering zelf werd de duur van de draadspoelen opgemeten. In de regel werd de hele draadspoel van begin tot einde gedigitaliseerd. De kortste file was 00:16:23; de langste was 01:12:04.

- De gemiddelde duurtijd van de gedigitaliseerde draadspoelen is **00:47:57**
- De totale duurtijd van alle gedigitaliseerde draadspoelen is **42:21:28**

4.1.10 Afspeelsnelheid

De afspeelsnelheid van draadspoelen werd in de metadata aangevuld door de Service Provider. Voor elke gedigitaliseerde spoel was deze snelheid hetzelfde: *2 feet per second* oftewel 61cm per seconde. Dit is de standaard snelheid van de meeste draadspoelen na 1945. Deze betrekkelijk hoge snelheid is mogelijk omwille van de sterkte van de metaaldraad.

4.1.11 Behandelingen

Elke draad werd voor de digitalisering geïnspecteerd en gekuist. Verder werd er geen melding gemaakt van specifieke behandelingen. Er kon één draadspoel niet gedigitaliseerd worden door de Service Provider, dat kwam omdat er geen draad op de spoel zat.

Voor de draadspoelen die wel gedigitaliseerd konden worden, werden er door de Service Provider opmerkingen genoteerd over de kwaliteit van de opname. Grosso modo komen volgende zaken het meest voor:

- Gezoem, gesis of andere storing
- Lege stukken (bij het begin, in het midden of op het einde)
- Oudere opnames die nog (deels) hoorbaar waren
- 'Wow' (langzame variaties in de oorspronkelijke opnamesnelheid)
- Verzadigd geluid (oversturing van het maximaal geluidsniveau bij de opname)

V. Logistiek en Verpakking

5.1 Verpakking en barcodering

Voor de draadspoelen werd een doos hergebruikt die voor het afgeronde project 'Nieuws van de Grote Oorlog' werd besteld (een krantendigitaliseringsproject). De doos had ook de ideale maat voor het verpakken van de draadspoelen. Op die manier moest VIAA geen nieuwe dozen laten maken en kon de nog beschikbare voorraad opgebruikt worden.

De kartonnen verpakkingendoos had volgende kenmerken:

Type nummer	Afmetingen (lxbxh in mm)	Dragerformaat	Aantal dragers per doos
Doostype S	290x 225x 150mm	Draadspoel/wassen rol	Tot 40 stuks

In tegenstelling tot eerdere projecten van VIAA werd er deze keer noch een barcode op de drager noch op de dragerdoos geplakt, en dit omwille van de fragiliteit en de erfgoedwaarde van de drager én de doos. Om de drager toch te kunnen identificeren, werd een barcodelabel aan een elastiekje vastgemaakt dat rond het doosje werd bevestigd met een stukje noppenfolie ertussen ter bescherming. Ook op de verpakkingendoos werd een barcode geplakt en geregistreerd in AMS, om steeds te kunnen terugvinden waar een drager zich bevond. Het gebruik van de barcodes is zeer efficiënt gebleken, er is geen enkele drager verloren gegaan.

5.2 Transport

In tegenstelling tot eerdere projecten heeft VIAA de transporten van de draadspoelen volledig zelf verzorgd: zowel de ophaling bij de CP's als het transport van en naar Parijs. We hebben gekozen voor een Service Provider die over zeer veel expertise beschikt wat betreft de digitalisering van draadspoelen, maar die logistiek en administratief minder goed was uitgerust. Daarom heeft VIAA gekozen om de transporten zelf te organiseren. Het gaat immers om zeer fragiel materiaal met grote erfgoedwaarde: door zelf het transport te doen, had VIAA ook meer controle op het correct afleveren, ophalen en vervoeren van de dragers.

Voor het transport werden de kartonnen dozen in plasticen transportbakken geplaatst, er pasten telkens 4 dozen in 1 transportbak. De bakken werden binnenin opgevuld met opvulmateriaal om de dozen stevig vast te zetten, zodat schokken tijdens het transport worden opgevangen.

VI. Conclusies en Lessons Learned

6.1 Registratie vs. digitalisering

Voor het bepalen van de velden die moesten worden ingevuld door de Content Partners in het registratieformulier, werd uitgegaan van de volgende drie criteria:

- 1) Het veld is **nuttig** voor de logistieke opvolging (doorheen het volledige traject van de drager) of het is nuttig voor de SP in het uitvoeren van de digitalisering.
- 2) De inhoud van het veld is met **enige zekerheid** aan te leveren. Het heeft geen zin een veld aan te leveren waarvan de inhoud zo onbetrouwbaar is dat het de SP niet helpt.
- 3) De inhoud van het veld invullen is **technisch en qua timing haalbaar** voor de CP. Anders kost dit hem te veel tijd, zeker als men de deadline van de registratie wil halen.

6.1.1 Merk

Voor de Service Provider kan deze informatie zeer waardevol zijn, omdat hij kan afleiden aan het merk wat de kwaliteit van de rol kan zijn. Het was te verwachten dat in dit veld enkel de opties 'Andere' en 'Onbekend' zouden worden aangeduid, vermits de vaste lijst van merken eerder is toegespitst op modernere dragertypes. In dat opzicht was dit veld voor deze drager dus niet zo nuttig. VIAA heeft ook niet gevraagd aan de Service Provider om dit veld aan te vullen of te corrigeren, omdat er met deze informatie na de digitalisering waarschijnlijk niets meer zal gebeuren.

6.1.2 Datum

Hoewel interessant voor de Service Provider, is ook dit veld vrij tot zeer onzeker voor deze drager: we weten in welke periode deze drager vooral voorkwam en in enkele gevallen staat het jaartal of een datum vermeld op het doosje. Voor de rest zal de productiedatum vooral een gok geweest zijn voor de Content Partners. Dit blijkt ook uit het feit dat meer dan de helft van het totaal een onbekende datum kreeg.

6.1.3 Duur

De gemiddelde duurtijd tijdens de registratie lag ongeveer 10 minuten hoger dan de gemiddelde duurtijd van de digitale bestanden. We gaan ervan uit dat de CP's moesten gokken, aangezien VIAA in de handleiding niet echt instructies kon geven over het nagaan van de duurtijd, omdat deze ook samenhang met de lengte van de draad. Mogelijk hebben de CP's er dan voor geopteerd om de langst mogelijke duurtijd op te geven (60 minuten).

	aantal dragers		totale duurtijd (in uren)		gem. duurtijd per drager (in uren)	
	absoluut	percentueel tov. opgegeven in de tender	absoluut	percentueel tov. opgegeven in de tender	absoluut	percentueel tov. opgegeven in de tender
Tender	50	100,00%	30:00:00	100%	0:36:00	100%
Registratie	54	108,00%	51:30:00	172%	0:57:13	159%
Digitalisering, excl. niet-digitaliseerbare dragers	52	104,00%	42:21:00	141%	0:47:57	133%

Fig. 8: vergelijking tussen de cijfers volgens de tender, de registratie en de digitalisering wat betreft aantal dragers, totale duurtijd en gemiddelde duurtijd.

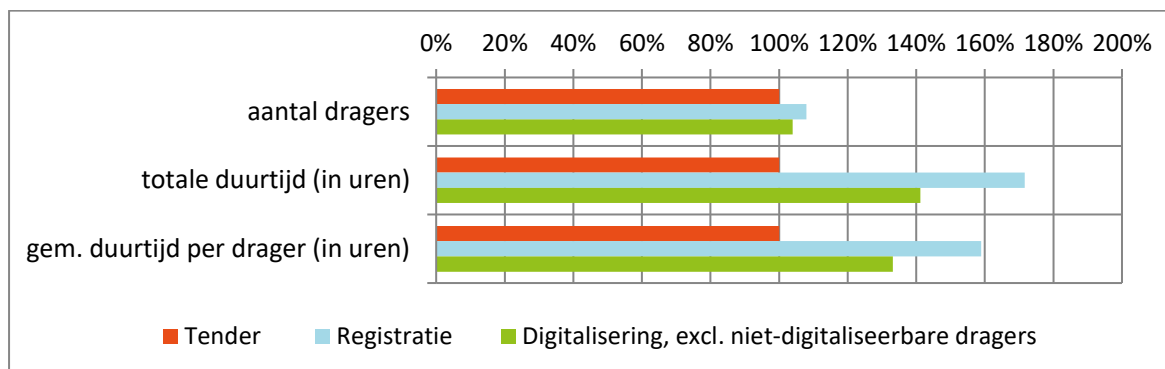

Fig. 9: grafische voorstelling van de cijfers uit fig. 8.

6.1.4 Deterioratiefenomenen

Bij de registratie werd er door de CP's slechts 1 draadspoel met een gebroken draad gesignaleerd. De Service Provider voegde per drager nog enkele opmerkingen toe die hem opvielen tijdens de digitalisering. De meeste gaan over de kwaliteit van de audio, zoals het waarnemen van gesis, gezoem, verschillende snelheden op één spoel, enz.

Wat betreft de fysieke toestand van de dragers werden de volgende opmerkingen gemaakt:

- 2 draden met verschillende knoopjes: ofwel is de draad in de war geraakt, ofwel is de draad gebroken geweest en opnieuw aan elkaar geknoopt.
- 1 gebroken spoel die gerepareerd werd.
- 1 draad die verroest is aan het einde.
- 1 gebroken draad die geplakt was met tape.

Het is zeer begrijpelijk dat de CP's deze zaken (uitgezonderd de ene gebroken spoel) niet hadden opgemerkt bij de registratie, vermits men de draad daarvoor had moeten op- en afspoelen. Dat werd waarschijnlijk vermeden omdat men zo meer schade kan toebrengen.

Bij de ene draadspoel die niet gedigitaliseerd kon worden door de Service Provider zat er geen draad op de spoel.

6.1.5 Overige velden

- **Gerelateerde documenten in de dragerdoos?**

Dit werd slechts in 1 geval ingevuld, dat is zeer weinig. Het doosje waar de rol in zit laat ook niet toe om nog veel documenten bij te plaatsen, waarschijnlijk meteen ook de reden waarom dit zo weinig voorkwam.

- **Bewaard bij een andere VIAA partner?**

Deze checkbox werd toegevoegd, zodat men hierop in het archiefsysteem kan filteren om eventuele dubbels eruit te halen. Dit veld werd in dit project in geen enkel van de gevallen aangeduid. Gezien de aard van de drager was dit ook erg onwaarschijnlijk.

- **Oorspronkelijk dragernummer**

Dit vrije veld werd voorzien zodat de Content Partner hier zijn eigen collectie- of inventarisnummer van de drager kon invullen, zoals gekend binnen de organisatie. Op die manier is er altijd een link tussen de VIAA-nummering (PID, i.e. unieke nummering automatisch toegekend aan het record in AMS en de barcode) en het inventarisnummer van de Content Partner. VIAA heeft steeds aangemoedigd om in het geval er nog geen oorspronkelijk dragernummer bestond bij de CP, deze gelegenheid aan te grijpen om dit toch te doen.

Dit veld werd in 10 gevallen ingevuld, allemaal door dezelfde CP: Letterenhuis.

- **Standplaats drager**

Dit vrije veld werd toegevoegd in de registratie zodat de CP na de digitalisering de dragers makkelijk en snel terug kan plaatsen in het archief. Dit veld werd in 3 gevallen ingevuld, allemaal door dezelfde CP (Ugent). Hoewel het geen verplicht veld was en slechts een minimale inspanning vraagt van de CP om het in te vullen, kunnen we de aanwezigheid van dit bij deze drager in vraag stellen.

6.2 Algemeen

Het niet correct weergegeven van bepaalde gegevens tijdens de registratie kunnen we op 2 manieren verklaren.

Eenzijds kan VIAA er niet van uitgaan dat elke registrator dezelfde technische kennis heeft wat betreft het identificeren en het inspecteren van audiovisueel materiaal. Om de registrator bij te staan heeft VIAA echter wel een zeer gedetailleerde handleiding bijgeleverd (zowel op papier als digitaal), waarin de meeste kenmerken van de draadspoel staan uitgelegd en hoe deze te herkennen. We kunnen niet achterhalen of deze handleiding effectief gebruikt werd.

Hoewel de digitaliseringsprojecten van VIAA een grote hulp zijn voor de Content Partners om de digitaliseringachterstanden in te halen, mogen we anderzijds ook niet vergeten dat de registratie, barcodering en verpakking van de dragers moet gerealiseerd worden naast hun dagelijkse werk. Voor Content Partners met grote hoeveelheden is dit een groot deel extra werk dat erbij komt.

Beide zaken kunnen dus worden aangehaald als reden waarom de registratie niet altijd even grondig gebeurde.

Van de kant van VIAA waren er enkele veranderingen in de scope en de timing. Hoewel ze uiteraard niet voorzien waren, waren ze ook niet echt verrassend te noemen. Al bij al vielen deze wijzigingen voor dit project zeer goed mee:

- Het aantal draadspoelen week niet veel af van de oorspronkelijke scope, ondanks het feit dat er 2 CP's bij kwamen,
- Eens een goede digitaliseringspartner gekozen was, werd de vooropgestelde timing goed aangehouden,

We verwachten de komende jaren nog weinig extra draadspoelen tegen te komen in de collecties van onze partners.